

اخبار
وزارت فرهنگ پیگیر روند توسعه و حفظ حریم مجموعه تئاتر شهر شد مدیرکل حوزه وزارتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به همراه مدیرکل نظارت سازمان سینمایی، با حضور در مجموعه تئاتر شهر، از بخش‌های مختلف این مجموعه فرهنگی-هنری بازدید و وضعیت حریم اطراف آن را بررسی کردند. به گزارش ایرنا از روابط‌عمومی اداره‌کل هنرهای نمایشی، محمدمهدی احمدی، مشاور عالی وزیر و مدیرکل حوزه وزارتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به همراه میثم زندی، مدیرکل نظارت سازمان سینمایی، با حضور در مجموعه تئاتر شهر، از بخش‌های مختلف این مجموعه فرهنگی-هنری بازدید و وضعیت حریم اطراف آن را بررسی کردند. در این بازدید که با حضور رضا مردانی، مدیرکل هنرهای نمایشی، و سید وحید فخر موسوی، معاون اجرایی، حسین مودن معاون برنامه ریزی اداره کل هنرهای نمایشی همراه بود، جمعی از کارکنان تئاتر شهر نیز حضور داشتند. مردانی در این نشست میدانی، با ارائه گزارشی جامع، وضعیت فنی و هنری تئاتر شهر را تشریح کرد و به مشکلات زیرساختی، چالش‌های تأسیساتی و کمبودهای اجرایی مجموعه پرداخت. یکی از مهم‌ترین محورهای مطرح‌شده در این دیدار، لزوم تعیین تکلیف سریع وضعیت حریم تئاتر شهر بود؛ موضوعی که به عنوان یکی از اولویتهای دغدغه‌های جدی جامعه هنری مورد تأکید قرار گرفت. مشاور عالی وزیر، پس از آسیب‌شناسی میدانی، خواستار طراحی راهکارهای عملیاتی فازبندی‌شده برای حل معضلات این مجموعه شد و بر اهمیت حفظ شأن فرهنگی و تاریخی تئاتر شهر تأکید کرد. در ادامه، زندی نیز با توجه به شناخت خود از حوزه هنرهای نمایشی که قبلاً تجربه و سابقه هنری در این رشته را داشته، پیشنهاداتی در راستای هم‌افزایی بیشتر میان بخش‌های مرتبط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای بهبود شرایط ارائه داد. در پایان این بازدید، مدیرکل و معاونان اداره‌کل هنرهای نمایشی با جمع‌بندی مسائل و پیشنهادهای مطرح‌شده، خواستار همیاری جدی‌تر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در جهت حفظ، نگهداری و ارتقای جایگاه این میراث فرهنگی و هنری شدند.
احسان محمدحسینی مشاور بنیاد سینمایی فارابی شد مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی احسان محمدحسینی را به عنوان مشاور مدیرعامل این بنیاد منصوب کرد. به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی بنیاد سینمایی فارابی، حامد جعفری مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی در حکمی احسان محمدحسینی را به عنوان مشاور مدیرعامل این بنیاد منصوب کرد. در حکم انتصاب محمدحسینی چنین آمده است: «برابر ارجمند جناب آقای احسان محمدحسینی با عنایت به حسن سوابق، شایستگی و تجارب مفید جنابعالی در مدیریت کلان فرهنگی و هنری و تعامل سازنده با اهالی سینما، به موجب این حکم به عنوان «مشاور مدیرعامل» منصوب می‌شود. امید است با توکل به خداوند متعال و بهره‌گیری از ظرفیت‌های گران بهای بنیاد سینمایی فارابی، در انجام امور محوله موفق و مؤید باشید.» احسان محمد حسینی متولد ۱۳۵۹ و فعال فرهنگی سینمایی است. تأسیس و مدیریت‌سازمان هنری رسانه‌ای اوج به مدت ۱۵ سال، مدیرعامل بنیاد روایت فتح، معاونت اطلاع‌رسانی و تبلیغات بنیاد افتاتر و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و معاونت هنری این بنیاد، ریاست فرهنگسرای یاداری از جمله سوابق و مسئولیت‌های وی بوده است.

بخش‌های گسترده‌ای از کشور در حالی با بحران کم‌آبی و خشکسالی دست‌وپنجه نرم می‌کند، که قنات‌ها، این شاهکارهای مهندسی ایران کهن، همچنان در بسیاری از مناطق نقش محوری در تأمین آب ایفا می‌کنند. با این حال، بی‌توجهی به قنات‌ها، تخریب بافت‌های تاریخی، ساخت‌وساز بی‌رویه و ضعف در مدیریت منابع آبی، رنگ خطر فروپاشی این اکولوژیکی را به‌صدا درآورده است. آن هم در شرایطی که ایران در سال ۱۳۹۵ (۲۰۱۶) قنات را در پرونده‌ای به نام «قنات‌های ایرانی» در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت کرد و براین اساس ملزم به نگهداری از آن است. قنات گوهرریز جویار کرمان، یکی از رشته قنات‌های ثبت‌شدهٔ ایران در یونسکو است، که امین ماهانی، مدیر پایگاه جهانی این قنات در گفت‌وگو با ایسنا از وضعیت آن و دیگر قنات‌های منطقه کرمان سخن گفت.

او با تشریح ساختار اجتماعی و تاریخی این نظام آبرسانی، هشدار داد که «ما نه با کمبود آب، بلکه با بحران مدیریت و بی‌توجهی به میراث کهن ایران روبه‌رو هستیم».

مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهرریز جویار، درباره وضعیت این قنات با حدود ۶۰۰ سال قدمت، به ایسنا گفت: نگاه نادرست نسبت به قنات‌ها در جامعه رایج شده است. تنها شیوه بومی، سنتی و قابل‌اتکای ایرانیان برای عبور از بحران‌هایی همچون خشکسالی و تغییرات اقلیمی، همین سیستم قنات است. ما از اواخر هزاره دوم میلادی تاکنون، هیچ شیوه‌ای جز قنات در فلات ایران نداشته‌ایم که توان تاب‌آوری زیستی در چنین شرایطی را داشته باشد. در ادبیات قنات‌داری ایران، قنات خشک نمی‌شود مگر آن‌که مالکان یا ذی‌نفعان آن را نهار کرده باشند؛ یعنی تا زمانی که ذی‌نفعی وجود دارد که قنات را احیا و نگهداری کند، این سیستم پایدار باقی خواهد ماند. قنات مانند کودکی است که نحوه رفتار شما با او تعیین می‌کند چقدر در طول عمرش به شما خدمت کند.

او ادامه داد: برای درک بهتر این موضوع، بد نیست بدانید جوان‌ترین قنات در فلات ایران حدود ۱۲۵ سال قدمت دارد و برخی دیگر از آن‌ها، بر اساس اسناد و کتبوبات از اواخر هزاره دوم میلاد، خدمات آبرسانی ارائه می‌دهند. در برخی دوره‌ها، به‌ویژه در دوره قاجار، قنات تاریخی کرمان که از محدوده ماهان به شهر کرمان چریان داشتند، در اثر اقدامات برخی حکام یا تخریب شدند. بعدها پسرعموی او، ابراهیم خان ظهیرالدوله که به حکومت رسید، این قنات را دوباره احیا کرد و امروز نیز دارای آب هستند. بنابراین، در شهر کرمان ما گزارشی از خشک شدن قنات نداریم، مگر آن‌که بهره‌برداری را رسیدگی به آن انجام نشده باشد.

ماهانی اضافه کرد: در مورد قنات ثبت جهانی‌شده در منطقه کرمان، طبق بیان ۳۰ ساله‌ای که در اختیار داریم، میزان آبدهی آن بین ۲۴۰ تا ۶۰ لیتر بر ثانیه در نوسان بوده است. در حال حاضر این قنات ۹۵ لیتر بر ثانیه آب دارد.

او درباره اقداماتی که برای حفاظت از این قنات انجام می‌شود و میزان بودجه نگهداری آن گفت: پیش از هر چیز باید گفت که قنات‌ها یک ساختار اجتماعی هستند، یعنی مجموعه‌ای از ذی‌نفعان مستقیم از آن بهره‌بردمی‌کنند. قنات ما نیز از همین قاعده پیروی می‌کند. شورای قنات تشکیل می‌شود، منابع مالی از طریق ذی‌نفعان جمع‌آوری می‌شود و عملیات لایروبی صورت می‌گیرد. در موارد اضطراری مانند زلزله یا سیلاب، عملیات لایروبی به‌صورت فوق‌العاده انجام می‌شود. در شرایط عادی، این لایروبی تقریباً هر یک سال و نیم یک‌بار انجام می‌گیرد. همیشه فردی به نام قناتی در قنات در حال فعالیت است تا تسهیلات جابه‌جا شوند و فرآیند چرخ‌زنی و لایروبی به‌طور مستمر انجام گیرد.

او افزود: در سطح کلان، نگهداری قنات بر عهده جهاد کشاورزی است. این نهاد با استفاده از اعتبارات تخصیص‌یافته و مشارکت ذی‌نفعان، عملیات مرمت و احیا را انجام می‌دهد. در حوزه قنات ثبت جهانی، ما بر نخستین بار پس از ثبت آن، عملیات تکمیل «پای‌آب» را به‌صورت سالانه انجام می‌دهیم. این پای‌آب از ابتدا تا سطح تکمیل شده و در حال حاضر مسیر پیاده‌راه آن نیز با اعتبار مصوب در حال احیاست. مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهر ریز جویار اضافه کرد: اعتبارات از سوی وزارت میراث فرهنگی تأمین می‌شود. بخشی از این بودجه‌ها استانی و شهرستانی‌اند که در مواردی هم به‌صورت ملی تخصیص می‌یابند. سال گذشته ما بخشی از بافت تاریخی شهر جویار حدود ۲۰ درصد را مرمت کردیم. کار را از منظر قنات آغاز کردیم، دیواره‌های کاه‌گلی مرمت شد و برخی نقاط شسته‌گیری شدند. بخشی هم توسط شهرداری انجام می‌شود، اراضی کشاورزی ۳۰۰ هکتاری شهر جویار که در حوضه آبریز قنات گوهری قرار دارند، به‌واسطه همین قنات‌ها آبیاری می‌شوند و احیای این آبریزها

توسط شهرداری انجام می‌شود.

ماهانی با بیان اینکه مشکل اصلی ما، کمبود اعتبار است، اظهار کرد: اگر مثلاً ۱۰ میلیارد تومان اعتبار داشته باشیم، کارها به‌شکل ملموس‌تری پیش می‌رود. ولی اگر این عدد دو میلیارد تومان باشد، طبیعتاً با توجه به تورم و گرانی موجود، پیشرفت پروژه‌ها کندتر خواهد بود. از زمان تأسیس پایگاه، حریم و عرصه قنات به‌طور دقیق مشخص شده، لایروبی در دو نوبت انجام گرفته و تکمیل پایاب نیز در حال پیگیری است.

او گفت: وقتی صحبت از ثبت جهانی یک قنات می‌شود، ما صرفاً با یک رشته آب مواجه نیستیم، بلکه با یک اجتماع انسانی و با یک اکوسیستم فرهنگی و تاریخی طرف هستیم. مانند جنگل‌های هیرکانی که تمام پوشش گیاهی‌اش بخشی از میراث طبیعی محسوب می‌شود، در مورد قنات نیز چنین رویکردی برقرار است.

مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهر ریز جویار ادامه داد: قنات دو بخش عمده دارد؛ بخشی از آن مربوط به سازه و خط آب است که از مادرچاه آغاز می‌شود و تا مظهر قنات امتداد دارد. این نخستین بخش است. بخش دوم از مظهر قنات شروع می‌شود تا جایی که به‌اصطلاح ظرفیت‌آبی آن قنات به بهره‌برداری می‌رسد. در مورد قناتی که در اختیار داریم، باید عرض کنم که ما در مسیر آن، شش مخزن داریم که هر کدام به محله‌ای متصل‌اند. در نقطه‌ای به‌نام «مقسوم دیوانه» آب قنات جمع‌آوری شده و از آن‌جا به سمت اراضی کشاورزی هدایت می‌شود. قنات، نقطه‌ای دارد به‌نام مادرچاه که آغاز راه است و سپس نقطه‌ای دیگر به‌نام محل تقسیم، یا همان «مقسوم» که در آن آب، به دیگر بخش‌ها تقسیم می‌شود. در طول تاریخ، این مسیر به‌تدریج بافت پیرامونی خود را شکل داده است، ابتدا باغات به‌سبب دسترسی مستقیم به آب پدید آمده‌اند، سپس بافت مسکونی در جوار آن‌ها ایجاد شده است. در امتداد همین مسیر، کوچه‌ها، محله‌ها، حمام‌ها و مساجد تاریخی شکل گرفته‌اند.

ماهانی گفت: ما در همین بافت تاریخی جویار، خانه‌های تاریخی را ثبت ملی کرداییم. مساجد تاریخی و نیز ثبت ملی شده‌اند. در همین محدوده، یک امام‌زاده وجود دارد که آثار آن به دوره صفوی بازمی‌گردد و

همچنان به‌صورت دوره‌ای مورد مرمت و نگهداری قرار می‌گیرد. در سال جاری، بر اساس وظایف قانونی، بررسی و شناسایی دشت ماهان را آغاز کردیم. این کار را شخصاً به‌عنوان باستان‌شناس انجام دادم. غیر از خود قنات، مناطق همجوار آن نظیر شهر ماهان، مهی‌آباد و روستاهای اطراف نیز مورد مطالعه قرار گرفتند. همان‌طور که اشاره شد، خط آب‌رسانی این قنات و مقسوم‌های آن، بخش عمده‌ای از بافت منطقه را شکل داده‌اند. وقتی ما با یک مقسوم تاریخی ۵۰۰ ساله مواجه هستیم، باید واقع با یک بافت ۵۰۰ ساله طرفیم و کنش‌های اجتماعی خاص خود را ایجاد کرده است.

او افزود: به‌عنوان مثال، ما مراسمی داریم در همین ایام محرم به‌نام «آب‌آش». این عنوان حتی در اسناد تاریخی نیز آمده است. در مورد این آیین، پژوهش بسیار ارزنده‌ای در حوزه مردم‌نگاری صورت گرفته که اگر بודجه آن تأمین شود می‌توانیم هم نمایشگاه مناسبی برای کینیم و هم این مجموعه را در قالب آلبوم یا کتابی مفصل منتشر کنیم. در مجموع، در این حوزه ما فعالیت‌های پژوهشی متعددی داشته‌ایم، از

فرهنگی‌ای یادرفته که باید احیا شود

قنات، آخرین سنگر در برابر خشکسالی

مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهرریز جویار کرمان، با انتقاد از نگاه نادرست به نظام قنات، گفت: در حال حاضر، نزدیک به یک میلیون حلقه چاه در ایران حفر شده است، در حالی که قنات‌ها که حدود ۴۰ هزار رشته هستند، هزینه کمتری دارند و فشار کمتری به منابع زیرزمینی وارد می‌کنند و تنها راه واقعی عبور ایران از بحران‌های آبی و زیست‌محیطی، بازگشت به همین سازوکار کهن و بومی است؛ سامانه‌ای که قرن‌ها با اتکا به دانش محلی، بی‌صدا اما پیوسته، زندگی را در دل فلات خشک ایران جاری کرده است.

نگاه نادرست نسبت به قنات‌ها در جامعه رایج شده است. تنها شیوه بومی، سنتی و قابل‌اتکای ایرانیان برای عبور از بحران‌هایی همچون خشکسالی و تغییرات اقلیمی، همین سیستم قنات است

ماهانی اضافه کرد: در حال حاضر، نزدیک به یک میلیون حلقه چاه در ایران حفر شده است، در حالی که قنات‌ها که حدود ۴۰ هزار رشته هستند، هزینه کمتری دارند و فشار کمتری به منابع زیرزمینی وارد می‌کنند. به‌عنوان نمونه، اگر بخواهیم یک قنات با طول چهار کیلومتر را مرمت و بازسازی کنیم، هزینه آن بسیار کمتر از یک چاه عمیق خواهد بود که سالانه بیش از ۸۰۰ میلیون تومان فقط هزینه برق و نگهداری دارد.

او گفت: متأسفانه در مناطقی مانند کرمان، ساختار سنتی زندگی مردم به‌هم خورده است. ما مردمی را که به‌صورت کوچ‌نشین زندگی می‌کردند و ساختار زندگی‌شان بر اساس حرکت فصلی، دامپروری و کپرنشینی بود، یکجانشین کردیم. در نتیجه، وقتی باران موسمی در مردامه‌ارخ می‌دهد، به‌جای استفاده از پخش دو قسمت، سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت‌وتصویر فراگیر (ساترا) اعلام کرد: «این قسمت‌ها از جهت محتوایی و عدم رعایت شان باثوان دارای اشکال زیادی است و مناسب برای انتشار نیست» که این تصمیم با واکنش‌هایی به مشاغل کاذب روی می‌آورد و در کنار آن، قاقاق سوخت، اسنان و کلاشکل می‌گیرد.

مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهر ریز جویار با اشاره به اینکه سازماندهی سنتی از بین رفته است، افزود: به‌عنوان نمونه، هندوانه‌ای که در منطقه ما تولید می‌شود و لیتری چندین هزار تومان آب مصرف می‌کند، در کنار زمین با قیمت بسیار ناچیزی فروخته می‌شود، در حالی که در تهران چندین برابر قیمت‌گذاری می‌شود. این تفاوت تولید و توزیع، عقلمانی است؟ بخشی از این مسائل، سیاسی نیز هستند. مثلاً نگاه به افزایش جمعیت برای ایجاد برتری نسبت به کشورهای همجوار، بدون توجه به ظرفیت‌های اکولوژیکی منطقه، منجر به بحران‌های پنهان می‌شود.

ماهانی گفت: در حال حاضر، اتباع بیگانه نیز چند برابر سهم جمعیتی‌شان از منابع پارانهای و آرد استفاده می‌کنند. در شهری مانند ماهان، که ظرفیت زیستی آن ۱۵ هزار نفر است، ما با جمعیتی نزدیک به ۳۰ هزار نفر مواجهیم. در حالی که برخی می‌خواهند این رقم را به ۵۰ هزار نفر برسانند. چنین افزایشی بدون در نظر گرفتن تاب‌آوری زیست‌محیطی منجر به فروپاشی اکولوژیکی می‌شود. الگوهای سنتی تاب‌آوری رعایت نمی‌شوند. در نتیجه نه‌تنها سطح زندگی بهبود نمی‌یابد، بلکه ما در حال تولید بیابان هستیم.

مدیر پایگاه جهانی قنات ایرانی گوهر ریز جویار اظهار کرد: ما با ساخت‌وساز بی‌رویه، تخریب بافت تاریخی و از بین بردن باغات سنتی، منابع حیاتی خود را نابود می‌کنیم و در حال بیابان‌سازی هستیم. برخی از این اقدامات بیش از ۱۳۰۰ سال قدمت دارند و از دوران انوشیروان ساسانی تاکنون در حال تولید و بهره‌برداری کشاورزی هستند. این باغات، سند دارند و غیرقابل انکارند. قنات «سروتمین» که ۱۸۰۰ سال قدمت دارد، هنوز هم دشت کرمان و دشت ماهان را آبیاری می‌کند. فقط مجموعه وقفی شاه نعمت‌الله که مربوط به ۶۰۰ سال پیش است، ۴۰۰ هکتار اراضی کشاورزی دارد. ما در حال تخریب همه این‌ها هستیم، در حالی که پایگاه‌های میراث جهانی همه این موارد را گزارش می‌دهد، با این حال، هیچ‌کس پاسخگو نیست.

ماهانی در پایان این اظهارات تأکید کرد: دو چیز در کشور ما مورد بی‌توجهی قرار گرفته است، آموزش و پرورش و میراث فرهنگی.

فرهنگ و هنر

خبر
برونده «جوکر» یسته نیست برنامه «جوکر» احسان علیخانی که در این سال‌ها در پربحث‌ترین تولیدات شبکه نمایش خانگی محسوب می‌شود، مسیر پرپیچ و خمی را از تفکیک جنسیتی تا ترکیب خانوادگی پیمود و با به چالش کشیدن چهره‌های کمدی و حتی غیرکمدی، به کانون توجهات تبدیل شد؛ این برنامه که پس از پخش «جوکر خانوادگی» انتظار می‌رفت پرونده‌اش بسته شود، حالا با اعلام تولید فصل جدید، همچنان در فضای نمایش خانگی اعلام حضور می‌کند. به گزارش ایسنا، برنامه «جوکر» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی احسان علیخانی با گزته‌برداری از فرمت‌های بین‌المللی مشابه طراحی شد اما تیم سازنده آن را با شرایط فرهنگی ایران تطبیق دادند و به اصطلاح ایرانیزه کردند. ایده اصلی برنامه، گردیم آوردن هنرمندان و چالش «نخندیدن» در مقابل شوخی‌های دیگران بود. علیخانی در مصاحبه‌ای بیان کرد که قبل از شروع رسمی برنامه، چهار تست ضبط انجام داد که اولین‌های آن نتیجه مطلوبی نداشت و حتی او را از ادامه کار مأیوس کرده بود. در فصل اول «جوکر»، سیامک انصاری اجرای برنامه را برعهده داشت و علیرغم مجموعه‌های تلویزیونی علیخانی که خودش همزمان اجرا را عهده‌دار بود، در این فصل، به صرف کارگردانی و درج نامش در تیزرآر بسته کرد؛ اما در انتهای همان فصل ابتدایی، در نهایت مقابل دوربین آمد تا حضورش را رسماً اعلام کند و در ادامه ماجرا تغییر کرد و خود او اجرای «جوکر» را بر عهده گرفت. فضای تولید شامل ۴۰ دوربین فیلمبرداری در یک لوکیشن ۶۰۰ متری با دکر ۳۶۰ درجه بود که لحظه‌به‌لحظه واکنش‌های شرکت‌کننده را ثبت می‌کرد. با اولین خنده هر شرکت‌کننده، آژیر قرمز هشدار به صدا درمی‌آمد و آن فرد از دور رقابت حذف می‌شد. «جوکر» در ابتدا به صورت جداگانه برای آقایان و در ادامه بانوان تولید شد که خود این موضوع به یکی از بحث‌برانگیزترین جنبه‌های برنامه تبدیل شد. در فصل «جوکر» بانوان، پس از پخش دو قسمت، سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت‌وتصویر فراگیر (ساترا) اعلام کرد که «برنامه جوکر ۲ مردان اصلاح نشود طبق اطلاعیه «این قسمت‌ها از جهت محتوایی و عدم رعایت شان بانوان دارای اشکال زیادی است و مناسب برای انتشار نیست» که این تصمیم با واکنش‌هایی به مشاغل کاذب روی می‌آورد و در کنار هم این چندان بی‌حاشیه نبود و شوخی‌های خاص برخی شرکت‌کنندگان در مقاطعی، تماشای برنامه را نیازمند درجه‌بندی سنی می‌کرد. چنانچه ساترا چهارم شهریور ماه سال گذشته اعلام کرد: «اگر برنامه جوکر ۲ مردان اصلاح نشود طبق اطلاعیه این دست در کشور ما بود. علیخانی در این باره گفت: «برای انتشار این فصل بسیار چنگیده‌ام و با توجه به برخی خطوط قرمز می‌شود کاملاً به من حق داد.» استقبال از این فصل بنا بر آمار به حدی بود که علی‌رغم اعلام پایان پروژه در قسمت پایانی، باعث شد علیخانی تصمیم به ادامه آن بگیرد. احسان علیخانی با وجود اینکه پایان جوکر را در آخرین قسمت اعلام کرده بود، اخیراً از تصمیم جدیدی مبنی بر ادامه یافتن «جوکر خانوادگی» با حضور شرکت‌کننده‌های جدید خاتم و آقا خبر داده است. این مجری سابق تلویزیون خطاب به مخاطبان نوشته است: «به جهت استقبال و محبت شما قرار شد جوکر خانوادگی با حضور شرکت‌کننده‌های جدید خاتم و آقا در فیلمو ادامه پیدا کند.» و همچنین اشاره کرده که دو پروژه دیگر در دست تولید دارد و ابراز امیدواری کرده که «با توجه به شرایط فعلی، ما همه تلاش به نتیجه برسد.» پیستر «شفرونی» با اجرای نما شعبان نژاد در حوزه آشپزی، عنوان شده بود که توسط او در حال تولید است.

هنرمندان به بهانه محیط زیست گردهم آمدند

احترام برومند گفت: همواره فکر کردن به بچه‌های این جهان که مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند و همچنین فکر کردن به محیط زیست و طبیعت حال من را بد می‌کند. سیف‌الله صمدیان نیز بیان کرد: امروز روزانه میلهاردها عکس تولید می‌شود و اگر این عکس‌ها در خمدت فاجعه محیط زیست تبدیل می‌شود باید در ادامه شهرام مکرری داور بخش مستند عنوان کرد: پیش‌بینی من این است که فیلم‌های تلخی را خواهیم دید اما امیدوارم نمایش این فیلم‌ها برای عموم مردم تأثیر خوبی داشته باشد. محمدرضا فروتن تصریح کرد: این روزها برای من این جشنواره این معنا دارد که در زمان فیلم‌برداری خود با آدم‌هاست. خشکسالی مانند دردی در جان ما رخنه کرده است و امیدوارم این جشنواره فرصتی باشد یا به واقعیت های تلخ محیط زیست نگاه کنیم.

وی متکرر شد: پذیرش این شرایط اولین گام برای تغییر است. در اینجا هستم نه برای داور بلکه به عنوان کسی که به تغییر باور دارد. محیط زیست فقط مساله طبیعت نیست بلکه مساله کیفیت و خود زندگی ما است. امیدوارم این مجموعه فیلم‌ها راهی برای درک بهتر و انگیزه‌ای برای اقدام مسئولانه باشند.

مهراوه شریفی‌نیا نیز بیان کرد: امیدوارم این جشنواره روی آدم‌هایی مانند من که اصلاً در مصرف انرژی صرفه‌جویی نمی‌کنند، تأثیر مثبتی داشته باشد. در بخش بعدی حمید حامی و رضا تاجبخش مجدد قطعه‌های موسیقی‌روی صحنه اجرا کردند و در ادامه صادق مولوی و محتبی صفرپور سیمپاتان روی صحنه آمدند و هلیا امامی و رویا جاویدنیا از آنها تجلیل کردند. در بخش پایانی این مراسم با حضور فرزین محدث، محمد درویش و پلدا خانی، حسین آخانی و محمد باقایی از فعالان محیط زیست نیز تقدیر و قدردانی شد و همه حاضران با احترام

مهمی است.

همچنین شمس لنگرودی در ادامه شعری خواند که به شرح زیر است:

و تو هم روزی پیر می شوی

اما من

پیرتر از این نخواهم شد

در لحظه ای از عمرم متوقف شدم

منتظرم بیایی

و از برابر من بگذری

زیا

پیر شده

آرآسته به نوری

که از تاریکی من

دریغ کرده ای

در ادامه شمس لنگرودی لوح تجلیلی به رامبد جوان اهدا کرد. همچنین کتابی اضا شده از سوی محمدرضا شفیعی‌کدکنی که در این مراسم حضور نداشت به رامبد جوان اهدا شد.

سپس با پخش ویدیویی ضمن معرفی داوران بخش های مختلف جشنواره، محمدرضا فروتن داور بخش فیلم، علیرضا خسمه و احترام برومند داوران بخش فیلم کودک و نوجوان، مهراوه شریفی‌نیا داور بخش جهان عمودی، محمد درویش داور بخش ویژه، سیف‌الله صمدیان داور بخش عکس، شهرام مکرری داور بخش مستند جشنواره ۲۵ روی صحنه آمدند.